

Кучма, О. В. Томченко, Л. Я. Юрків. К.: Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2019. 316 с.

3. Тараріко О.Г., Сиротенко О.В., Ільєнко Т.В., Кучма Т.Л. Агроєкологічний супутниковий моніторинг. К.: Аграр. наука, 2019. 204 с.

4. Becker-Reshe I., Justice C.O., Sullivan M. J. et al. Monitoring global croplands with coarse resolution Earth observation: The Global Agriculture Monitoring (GLAM) project. Remote Sens. N 2, 2010. 1589–1609.

5. <https://earlywarning.usgs.gov/>

6. Soares J., Williams M., Jarvis I. et al. The G20 Global Agricultural Monitoring Initiative (GEO-GLAM). Technical Report, 2011. 16.

7. UN Food and Agriculture Organization (FAO) Global Information and Early Warning System (GIEWS). URL: <http://fao.org/giews>

ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНА ВИЩА ОСВІТА: ПОШУКИ ШЛЯХІВ ДО ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Гуда О. Ю.

*студентка 2 курсу, факультету міжнародних відносин
Львівський національний університет імені Івана Франка,
м. Львів, Україна*

В сучасному світі, коли питання сталості та збереження навколишнього середовища стають все більш актуальними, роль вищої освіти в створенні сталої та відповідальної громадянської свідомості не може бути недооціненою. Забезпечення доступності та якості екологічно орієнтованої вищої освіти є нагальною задачею, оскільки наша здатність вирішувати екологічні виклики сьогодні визначає майбутнє планети. Свідомі та освічені випускники вищих навчальних закладів можуть впливати на рішення, які приймає суспільство, уряди та бізнес, сприяючи збалансованому розвитку та збереженню природи. "Наш обов'язок - навчити наступне покоління піклуватися про природу та оберігати її, бо лише від цього залежить майбутнє планети." — Рейчел Карсен, американська морська біологиня.

У цьому контексті пошук шляхів забезпечення екологічно орієнтованої вищої освіти стає дуже важливою місією. Ця робота присвячена аналізу можливих напрямків для створення сприятливих умов для розвитку екологічної освіти на різних рівнях освітньої системи, щоб сприяти створенню більш сталого та свідомого суспільства, готового реагувати на найактуальніші екологічні виклики нашого часу.

Слід мати на увазі, що студенти, які вступають до вищих навчальних закладів, вже мають екологічні знання та свідомість, набуті в школі. Вони також мають життєвий досвід та можуть усвідомлювати та узагальнювати своє ставлення до навколишнього середовища. Тому більш важливим є

практичне спрямування набутих знань та відповідність подання матеріалу до спеціальності, на якій навчається студент. Наприклад, студенти-медики повинні мати підготовку, яка дозволить їм розуміти вплив екологічних факторів на здоров'я людини. Вони повинні знати, як вплинути на попередження екологічних загроз для здоров'я населення, а також як надавати допомогу в екологічних кризових ситуаціях. Також студенти, що вивчають підприємництво, можуть отримувати знання про те, як бізнес може сприяти сталому розвитку та зменшенню негативного впливу на довкілля. Поширення екологічних практик у сфері бізнесу може сприяти створенню сталого економічного розвитку. Такий підхід дозволить зацікавити студентів у поглибленому вивченні даної теми та дозволить більш ефективно впроваджувати екологічно орієнтовану вищу освіту.

Багато українських університетів намагаються впроваджувати різні ініціативи та активно займаються екологічними питаннями. Національний університет "Києво-Могилянська академія" відзначається активними зусиллями у сфері екології та природоохоронних питань, спрямованими на сприяння сталому розвитку. Львівський національний університет ім. І. Франка: Університет має проєкти зі сталості та зелених технологій, а також активно бере участь у місцевих екологічних ініціативах. Та ще багато університетів України мають подібні політики, але питання більш екологічно орієнтованої вищої освіти все ще не досягло необхідної уваги та потребує більшої популяризації.

Крім того, забезпечення студентам можливості активно брати участь у зелених ініціативах та проєктах на кампусі може сприяти підвищенню їхньої екологічної свідомості. Деякі українських університетів мають студентські зелені клуби, де студенти можуть об'єднати зусилля для здійснення різних проєктів, від сортування сміття на кампусі до проведення екологічних заходів. Очевидно, що університети мають відігравати ключову роль у впровадженні таких заходів, що дозволило б залучити якомога більше учасників, зробити проєкти масовими, проте, дуже часто такі ініціативи висуваються та проводяться студентами самотужки. Хорошого ефекту досягло б встановлення партнерства університетів з громадськими організаціями, дослідницькими центрами та підприємствами, які спеціалізуються на екологічних питаннях. Ці партнерства дозволяють обмінюватися знаннями та ресурсами.

Ще одним кроком до екологічно орієнтованої вищої освіти повинні бути законодавчі і регуляторні заходи, що зобов'язують вищі навчальні заклади включати екологічні аспекти в навчальні програми та пропагувати сталий розвиток на кампусах, є ключовим інструментом для забезпечення ефективної екологізації вищої освіти. Такі шляхи були використані у багатьох високорозвинених країнах, відомих своєю активною орієнтацією на сталий розвиток, та мали позитивні наслідки. Наприклад, Закон про сталість вищої освіти в Німеччині (Hochschulnachhaltigkeitsgesetz) встановив важливі стандарти для сприяння сталості у навчальних закладах. Цей закон відкрив

шлях до впровадження екологічної освіти та сталого розвитку в університетах, сприяв підвищенню усвідомлення питань екології та сталого розвитку серед студентів та фахівців у сфері вищої освіти. Він заохочував проведення досліджень та інновацій в галузі сталого розвитку та екології. Також, у Канаді багато провінцій мають власні закони та нормативи, які стосуються екологічної освіти у вищих навчальних закладах. Наприклад, провінція Британська Колумбія встановила вимоги щодо інтеграції аспектів сталості та природоохоронних питань у навчальні програми вищих навчальних закладів.

Близьким до питання впровадження законодавчих заходів є питання акредитації вищих навчальних закладів. Агентства з акредитації вищої освіти встановлюють стандарти щодо екологічної освіти та вимагають їх дотримання від вищих навчальних закладів. Ці стандарти включають мінімальні вимоги до наявності екологічної освіти в навчальних програмах та методики її викладання. Агентства здійснюють оцінку виконання цих стандартів шляхом аудитів та оцінок навчальних програм. В разі невідповідності стандартам, вищим навчальним закладам загрожує втрата акредитації. Такі агентства також надають підтримку в розвитку екологічної освіти та систематично моніторять вищі навчальні заклади для забезпечення відповідності стандартам. Ці заходи сприяють поліпшенню якості екологічної освіти та збільшенню екологічної свідомості студентів.

NLC належить до сімейства регіональних агентств акредитації в Сполучених Штатах та встановлює стандарти для вищих навчальних закладів у регіональних державах, зокрема в центральних та західних штатах. Один із обов'язкових критеріїв для отримання акредитації від NLC - це "Екологічна сталість". Ця вимога включає в себе необхідність інтегрувати екологічні аспекти у навчальні програми та взагалом у діяльність вищих навчальних закладів.

Тож, для екологізації вищої освіти є неодиначні шляхи, вона визначається співпрацею університетів з громадськими організаціями, створенням відповідного законодавства, встановленням стандартів акредитації та можливістю студентів активно долучатися до екологічних ініціатив. Результат полягає в формуванні екологічно обізнаних фахівців та громадян, які можуть сприяти сталості та екологічному розвитку суспільства